

Hovedreglen om at tyske politibetjente skal give dansk politi besked, når de passerer grænsen, skulle kunne fraviges, blot tyskerne har for travlt til at kontakte de danske myndigheder.

Svar (26/1 98)

Justitsministeren (Frank Jensen):

I Schengen-konventionens artikel 40, stk. 1, er det fastslået, at et medlemslands politimyndigheder på visse nærmere fastsatte betingelser kan fortsætte observationen af en formodet forbryder på et andet medlemslands territorium, når sidstnævnte medlemsland har givet tilladelse til dette. Reglen gælder dog kun, hvis vedkommende person er mistænkt for en forbrydelse, der kan medføre udlevering.

Er det (af tidsmæssige årsager) ikke muligt at anmode om en tilladelse efter stk. 1, kan et medlemslands politimyndighed i særligt hastende tilfælde fortsætte observationen henover grænsen uden forudgående tilladelse fra det pågældende andet medlemsland.

Det er dog en betingelse, at der omgående sker underretning til vedkommende medlemsland om, at grænsen vil blive overskredet, og at der straks indgives anmodning om tilladelse efter stk. 1, ligesom der skal gives en begrundelse for, at grænsen blev overskredet uden forudgående tilladelse.

Endvidere skal observationen indstilles i samme øjeblik, som det medlemsland, på hvis område den finder sted, kræver det, og under alle omstændigheder, hvis tilladelse ikke foreligger senest 5 timer efter grænsepassagen.

Endelig må observationen kun finde sted i forbindelse med de grove lovovertrædelser, der er nævnt i artikel 40, stk. 7.

For grænseoverskridende observation såvel med som uden forudgående tilladelse er der i artikel 40, stk. 3, opstillet yderligere en række betingelser.

Schengen-konventionens artikel 40 giver således kun udenlandske myndigheder begrænsede muligheder for at fortsætte en igangværende observation uden forudgående tilladelse.

I øvrigt giver artikel 40 ikke hjemmel til, at udenlandske myndigheder udøver politimæssige tvangsbeføjelser.

Overskridelse af grænsen uden forudgående tilladelse forudsætter som anført, at udenlandsk politi ikke forud for grænseoverskridelsen har kunnet nå at komme i kontakt med de danske

myndigheder. Som nævnt ved en række tidligere lejligheder lægger regeringen op til, at der også fremover skal være et ikke ubetydeligt politimæssigt beredskab i nærheden af de indre grænser, ligesom det i den forbindelse i Schengen-konventionens artikel 44 er nævnt, at myndighederne på hver sin side af grænsen skal have et udbygget kommunikationsnetværk blandt andet med henblik på at kunne overtage en observation ved grænsen.

På den baggrund vil det normalt blive muligt for udenlandsk politi at kontakte dansk politi, før man når frem til grænsen, således at anvendelse af artikel 40, stk. 2, om grænseoverskridelse uden forudgående tilladelse ikke bliver aktuel.

Spm. nr. S 1028

Til undervisningsministeren (9/1 98) af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Er ministeren enig med Ombudsmanden i, at Indenrigsministeriets afgørelse af 4. december 1997 ikke har inddraget de synspunkter, Ombudsmanden har fremlagt i såvel sin foreløbige som sin endelige redegørelse vedrørende forældrebetaling?«

Begrundelse

Indenrigsministeriet anmodede i brev af 19. august 1997 Undervisningsministeriet om en udtalelse i en klagesag vedrørende Tilsynsrådet for Frederiksborg Amts accept af udelukkelse af en elev fra en såkaldt undervisningsrejse grundet manglende betaling fra hjemmets side. Klagen skyldtes, at tilsynsrådet ene og alene baserede sin afgørelse på, at elevens deltagelse havde været frivillig.

Undervisningsministeriets udtalelse dateret den 9. oktober 1997 blev af Indenrigsministeriet taget til indtægt for den holdning, at skolen i den pågældende sag havde været på lovens grund, da den udelukkede eleven fra rejsen, idet elevens deltagelse havde været frivillig. Dette til trods for, at Ombudsmanden allerede i sin foreløbige redegørelse vedrørende forældrebetaling (juli 1997) i folkeskolen udtrykkelig gjorde opmærksom på, at frivillighed ikke alene kan berettige et betalingskrav. Undervisnings-